

Ескй джамйя – Сл., И, стара мюсюлманска махала в Сливен, получила името си от намиращата се в североизточния край на града *Ескй джамйя*.

Ескй йолу – Б., ЮИ 1, стар път за Сливен в близост до сегашното шосе, край него – ниви на стръмен склон.

Ескй Карà байр – Шив., ЮИ 5, част от северния склон на възвишението *Кара байр*.

Ескй кору – Бин., ЮЗ 1,5, гориста местност.

Ескй мезарлѣк – Ор., СИ 1,5.

Ескй намазгѣх – Сл., СИ 0,8, стара мюсюлманска махала в Сливен, намираща се в близост до старите мюсюлмански гробища, от тур.-перс. *namazgh* ‘място за обредна молитва на открито, гробище’.

Ескй намазгѣх капу – Сл., СИ 1, пункт (варда) за проверка на документи и събиране на такси при влизане в гр. Сливен.

Ескй олук – ГЧ., СЗ 3, чешма в м. *Олук дерѣ*, сега в борова гора, от тур. *ески* и *oluk* ‘трѣба за изтичане на вода’.

Ескй харман – 1. 2. Зай., ЮЗ 3; 2. Сред., от емл. рег., старо място за вършеене на зърно.

Ескй юрт – 1. Гр., И 1, запустяло равно място със следи от стари сгради; 2. Зай., ЮЗ 0,3; 3. Ор., от рум. вл., неуст.

Есмѣ чайр – Ст.р., СИ 2, ливади.

Ет тарла – Нов., Ю 1, хълм, обрасъл с нискостѣблена гора.

Ехлите – Тв., ДИ: *Елхите*.

Ечмѣ чалу – Зап., Ю, в района на махала *Търнен кладенец*.

Ешан байр – Из., неуст., от емл. рег.

Ешѣк – в местното тълкуване: *магаре*, от тур. *eşek* ‘магаре’; първи елемент от изафетна топонимна конструкция.

Ешѣк алан – Сб., СИ 6, планинска поляна.

Ешѣк ерй – Ж.в., Ю 2, преди – мочурливо пасище, по-късно ниви.

Ешѣк осуран – Сл., СИ 5, стръмна пътека на *Сините камъни*. От тур. *ешек* и *осуран* ‘пърдел’. Дори магаретата се изкачвали трудно по пътеката.

Ешѣк чайр – 1. Бож., от емл. рег., пасище; 2. Зай., Ю, в района на махала *Търнен кладенец*, неуточн., от емл. рег.; 3. Ст.р., ЮЗ 1, ново име: *Магарешка поляна*.

Ешекчй йолу – Сот., пътека, неуст., от съд. док., 1895 г.

Ешѣк юрдѣ – Ж.в., от съд. док., 1909 г., неуст.

Ешйк чайр – Нов., С 1,5, голяма терасовидна ливада, от т. *eşik* ‘праг’ и *чаир* ‘ливада’ (ГХХ).

Ж

Жабà махалà – Реч., И, стара махала в село Речица близо до р. *Азмак*, изобилствала преди с *жаби*; бълг. изафет, тип „Костадин чешма”.

Жабата – Сл., СИ 5,8, скално образувание на *Сините камъни*, приличащо на *жаба*.